

ಮುದ್ರಕನಾಗಿದ್ದು ಪ್ಲಸ್ ಪಾರ್ಯಿಂಟ್ ಆಗಿತ್ತು. ಶೇಷನಾರಾಯಣರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಅಚ್ಚಿದರೆ ತಪ್ಪಿಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಜನಸ್ಥಿಯತೆ ಬಂತು. ಶೈಷ್ವ ಕೃತಿಗಳಾದ ‘ಕಾನಾರು ಹೆಗ್ಡಿತಿ’, ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀಯವರ ‘ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ’ ಶೇಷನಾರಾಯಣರ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ವ. ಏ.ಎ., ರಾಜರತ್ನ. ಮಾಸ್ತಿಯಂತಹ ದೊಡ್ಡವರು ಶೇಷನಾರಾಯಣರ ಅಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಶೇಷನಾರಾಯಣರ ಎರಡು ಕಣ್ಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆ. ಲೇಖಕರಿಂದ, ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಉರುಂಗಿಗೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ತಲುಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೇಖಕ, ಮುದ್ರಕ, ಅನುವಾದಕ, ಪರಿಚಾರಕ, ಸಂಶೋಧಕ—ಹೀಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತ ಶೇಷನಾರಾಯಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದರು.

ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂತ

ಕೆತ್ತುಕೆವಾದದ್ದು

ಶೇಷನಾರಾಯಣರ ಬದುಕು.

ಅದೊಂದು ನಿರಂತರ

ಹೋರಾಟ. ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ

ಬೆನ್ನು ಲುಬಾಗಿ ನಿಂತ ಪತ್ತಿ

ಸುಭದ್ರ, ಭಾವಮೈದುನರನ್ನು

ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮುರಳಿ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಕರು—ಹಕು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಚ್ಚಿಕಟ್ಟಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದ ಶೇಷನಾರಾಯಣರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಕ್ಷೇಗಳ, ಮರಗಿಡಗಳ ವಿವರಕೆ, ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರೌತ್ತಿಕ್ಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ.

ಕಾವೇರಿ- ಒಂದು ಚಿಮ್ಮು ಒಂದು ಹೊರಳು

ತಲಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಟ್ಟಿ ಉಪನಿಧಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೈದಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಶೇಷನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಮೊದಲೆನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಅವರ ‘ಕಾವೇರಿ— ಒಂದು ಚಿಮ್ಮು ಒಂದು ಹೊರಳು’ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಾಗಿರದೆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕನಾರಾಟಕ ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ನೀರಾವರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಕಾವೇರಿ ನದಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತವರಿಗೂ ದಾರಿದೆವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ಷುಡಿಗ ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪ್ರಜೆ ಓದಬೇಕಾದ ಕೃತಿ. ಈ ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದ್ದ ಕಾಣಿ ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರು ಕೆ.ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣಿಯ್ಯನವರ

ಸಣ್ಣ ಕೆಗೆಳು

ಹದಿನೇಟು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೂ, ಶೇಷನಾರಾಯಣರೆಂದಾಗ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಕೆಗೆಳು ಕೆಳುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅವರ ವಿಧ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು. ‘ಮೊಳ್ಳೆ—ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ತರಗತಿಗೆ ಪರ್ಯಾವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಸ್ತುಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗಳ ಮಡ್ಡೆ ನಡೆಯುವ ಸಂವಾದ ಅವಶ್ಯರಣೆಯಿ. ಹೂವು ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅರಂಬುವದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರೊಬ್ಬ ಕವಿಯೂ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ಅನಿಸಿದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರದಿಯ ‘ನಾಗಾದಾಳ’ ಪರಿಚಯ ಅವೇಷವಾಗಿದೆ. ‘ಬಾಲ